

[Svend Jakobsen.]

boligbyggeri og forslag til lov om ændring af ligningsloven.

Jeg vil først gøre nogle bemærkninger til de enkelte lovforslag, og derefter vil jeg gå over til nogle kommentarer om den sammenhæng, disse lovforslag skal ses i.

Først lovforslaget om ændring af lov om boligsikring. Dette lovforslag er med rette blevet kaldt for den lille boligsikringslov, og det skyldes, at det kun indeholder små ændringer i forhold til den gennemgribende revision af vores boligsikringslov, der er behov for, og som alle partier har givet udtryk for bør gennemføres i næste samling. Socialdemokratiet og regeringen har med boligministerens lovforslag nr. 237 og med mine bemærkninger ved dets første behandling her i salen givet udtryk for de principper, som vi mener bør lægges til grund for den revision, der skal gennemføres i næste samling.

Vi erkender altså, at det er nogle mindre ændringer, der er tale om her. Men det, at de er små, betyder ikke, at de er uvæsentlige, og jeg kan slet ikke være enig i det, som kommer til udtryk i mindretallets udtalelse i betænkningen om, at disse ændringer, bortset fra saneringsbestemmelserne, skulle være u hensigtsmæssige. Tværtimod. Der har udviklet sig op gennem de senere år en klar forskelsbehandling mellem de pensionister, som har bolig i en kommunal pensionistbolig, og dem, der får boligsikring efter normale regler, og vi bør tage fat på at udligne dette forhold. Det gør vi med det lovforslag, ministeren her har fremsat. Også bestemmelsen om en ændret regulering pr. 1. oktober 1973 er ikke blot hensigtsmæssig, men efter vor vurdering nødvendig.

Den regulering af boligsikringsordningen, som blev gennemført sidste år pr. 1. oktober med udgangspunkt i gældende lovbestemmelser, husker vi vist alle. Jeg tror, vi alle modtog adskillige eksempler, som viste, at der var boligsikringstagere, der var udsat for, at den indtægtsfremgang, de havde, helt eller næsten helt forsvandt i øget skat og nedgang i boligsikringstilskuddet. Dette sidste og de andre eksempler, vi fik, gjaldt ikke mindst pensionistgruppen.

Jeg kan godt se, at oppositionspartier kan have en vis politisk interesse i at opleve en ny 1. oktober med samme resultat som det,

vi oplevede sidste år, idet det jo altid vil være den siddende regering, der først og fremmest rammes af utilfredshed i befolkningen. Jeg synes dog nok, at VKR-partierne burde overveje, om denne lille taktiske fordel ikke burde vige for vor forpligtelse til her i folketinget at rette på de skævheder, vi konstaterer, såvel ud fra hensynet til respekten for det arbejde, som folkettinget udfører, som af hensyn til den enkelte boligsikringsmødtagers økonomi. Jeg synes nok, at disse to hensyn hver for sig burde få venstre og konservative og radikale til at medvirke ved denne lovgivnings gennemførelse.

Jeg skal derefter gøre nogle bemærkninger til forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri; det er den, vi normalt betegner som momsloven. Lovforslaget blev fremsat her i tinget den 9. marts i år, og det foreligger nu til anden behandling med en enkelt ændring, nemlig at byggegodtgørelsen til erhvervsbyggeri opretholdes. Det må overraske, og det har overrasket mig meget, at dette ændringsforslag ikke har fået tilslutning fra venstre og konservative og radikale, idet også repræsentanter for disse tre partier har givet udtryk for ønsket om, at der ikke med ændringen i boligbyggeriloven skabes forskelsbehandling af byggeri af kontorer og butikker, der opføres til eget brug, og sådant byggeri, der opføres til udleje. Det ændringsforslag, ministeren har stillet, betyder, at vi undgår at få et konkurrenceforvridende element ind i erhvervslivet. Men heller ikke her fandt vi venstre, radikale og konservative hjemme.

Vi har under udvalgsarbejdet med dette lovforslag indgående drøftet en eventuel ændring af ikrafttrædelsesdatoen, den 9. marts. Men vi har valgt at fastholde datoen den 9. marts som oprindeligt foreslået af en række forskellige grunde, som jeg kort skal kommentere.

Hvis vi skulle ændre ikrafttrædelsestidspunktet for alle, der på det pågældende tidspunkt havde indgivet ansøgning om byggetilladelse, ville det betyde en statslig udgift i størrelsesordenen 600 mill. kr. Men hertil kommer — og det er ikke uvæsentligt — at vi ikke engang med en sådan ordning var sikre på at tilgodese alle, som havde indgået kontraktlige forpligtelser ud fra tillid til den hidtidige ordning. Vi har fået